

İSLAMİYET’İ İYİ ÖĞRENMEK

Aydınlık Gazetesi, 6 Ocak 2018

Yıldırım Koç

İnsan yaşamında inancın büyük rolü var. Ancak inancınızı yarım yamalak biliyorsanız, kolaylıkla istismar edilebilir, başka amaçlarla kullanılabilirsiniz.

Bu nedenle Kur’anı Kerim’in Türkçe mealinin doğru olarak hazırlanması ve okunması son derece önemlidir.

Ziya Gökalp’in “Vatan” şiirinin ilk kıtası şöyleydi: Bir ülke ki camiinde Türkçe ezan okunur,/Köylü anlar manasını namazdaki duânın.../Bir ülke ki mektebinde Türkçe Kur’an okunur./Küçük büyük herkes bilir buyruğunu Hüdâ’nın./Ey Türkoğlu, işte senin orasıdır vatanın!

Türkiye’de insanların büyük çoğunluğu Kur’anı Kerim’in doğru Türkçe mealini okumamıştır. Bu nedenle söylenenlere inanır; Kur’anı Kerim’den bazı bölümler okunduğunda da ağlamak yaygındır. Bazen Kur’anı Kerim’e duyulan bu saygı, Arapça yazıların ve konuşmanın da Kur’anı Kerim sureleri gibi algılanmasına kadar varabilir.

Cumhuriyet döneminde 1924-1927 döneminde 6 adet Kur’anı Kerim meali yayımlandı. Yeni harflerle ilk baskı 1934 yılındaki **Tanrı Buyruğu**’dur. Ancak daha sonraki Kur’anı Kerim meallerinde akıl almayacak tahrifatlar yapıldı. Bu süreçte dış müdahalelerin etkisi kesin gibidir.

Bir örnek vereyim.

Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından farklı tarihlerde yayımlanan iki Kur’anı Kerim meali arasında çok önemli farklar vardır.

SOĞUK SAVAŞ DÖNEMİNİN MEALİ

Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından **1973** yılında ikinci baskısı yapılan **Kur’ân-ı Kerîm ve Türkçe Anlamı (Meâl)**, Yay.No.90, Ankara) kitabında Vakıa Suresi’nin bazı ayetleri aşağıdaki gibidir:

“(8) İyi işler işlediklerini belirtmek için, amel defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcılara! (9) Kötülük işlediklerini belirtmek üzere, amel defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara! (...) (27) Defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcılara! (28-34) Onlar dikensiz sedir ağaçları, salkımları sarkmış muz ağaçları, uzamış gölge altında, çağlayarak akan sular kenarlarında; bitip tükenmeyen ve yasak da edilmeyen bol meyveler arasında; yüksek döşekler üzerindedirler. (35-38) Biz ceylan gözlüleri, defterleri sağdan verilenler için yaratmışızdır; onları bakire, eşlerine düşkün ve yaşitları kılmışızdır. (...) (41) Defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara! (42-44) İnsanın içine işleyen bir sıcaklık ve kaynar su içinde, serinliği ve hoşluğu olmayan kara bir dumanın gölgesinde bulunurlar. (...) (52) Doğrusu zakkum ağacından yiyeceksiniz. (53) Karınlarınızı onunla dolduracaksınız. (54) Onun üzerine kaynar su içeceksiniz.”

GÜNÜMÜZDEKİ MEAL

Şimdi aynı **Diyanet İşleri Başkanlığı**’nın **2006** yılında ikinci baskısını yayımladığı **Kur’an-ı Kerim Meâli**’ndeki aynı ayetlere bakalım:

“(8) Ahiret mutluluğuna erenler var ya; ne mutlu kimselerdir! (9) Kötülüğe batanlara gelince; ne mutsuz kimselerdir. (27) Ahiret mutluluğuna erenler, ne mutlu kimselerdir! (28-34) (Onlar) dikensiz sidir ağaçları ve meyveleri küme küme dizili muz ağaçları altında, yayılmış sürekli bir gölgede, çağlayan bir su başında, tükenmeyen ve yasaklanmayan çok çeşitli meyveler içinde ve yüksek döşekler üzerindedirler. (35) Biz onları (hurileri) yepyeni bir yaratılışta yarattık. (36-38) Onları ahiret mutluluğuna erenler için, hep bir yaşta eşlerini çok seven gösterişli bakireler yaptık. (41) Kötülüğe batanlar ise ne mutsuz kimselerdir! (42-44) Onlar, iliklerine işleyen bir ateş ve bir kaynar su içindedirler. Ne serin ve ne de yararlı olan zifiri bir gölge içinde! (51-52) Sonra siz ey haktan sapan yalanlayıcılar! Mutlaka (cehennemde) bir ağaçtan, zakkumdan yiyeceksiniz. (53) Karınlarınızı ondan dolduracaksınız. (54) Üstüne de o kaynar sudan içeceksiniz.”